

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

CENA PRENUMERATY: Miesięcznik s. przesyłka pocztowa miesięcznik 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Poczciej Kasie Oszczędnościowej Nr. 61236. Sklep „Goniec Częstochowski”, ul. Panny Marii 24 — Telefon nr. 2656.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marii 52. Tel. 2245. Skrz. p. 65.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po poł. Reklamów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetrowy przed tekstem 50 gr. W tekście i nadesłane 40 gr. za tekstem 80 gr. Drobne ogłoszenia wiersz napisowy 25 gr. każdy dalszy wyraz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne zł. 1.50. Ogłoszenia samiejscowe i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i specjalnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenia skłonne, fantazyjne, otyłowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Kryzys agrarny w Sowietach

W okresie ostatnich czterech lat gospodarstwo wiejskie w Sowietach nasycono maszynami rolniczymi na sumę 1 miliarda 600 milionów rubli, przyczem samych tylko maszyn traktorowych gospodarstwo to otrzymało około 120 tysięcy.

„W wyniku wypełnienia pięciolatki w cztery lata utworzono ogromne gospodarstwo traktorowe, które przedstawia się nadzwyczaj złożonym i odpowiedzialnym. W rezultacie jednak złej organizacji gospodarstwa traktorowego i nie dostatecznej jego ochrony — odstępstw od należytego względu w stan przygotowania kadr traktorzystów — niedostatecznej uwadze przy doborze ludzi, który mowa o kierownictwo traktorów, tak w całym szeregu Stacyj Maszyn Traktorowych jak i w „sowchozach” (domeny państwowe) — wróg klasowy przedarł się do majstralni, gdzie wszędzie psuje, łamie traktory, wprowadza je wcześniej z pola pracy i zrywa wypełnienie planu remontu”. (pisał „Izwestija”).

W taki to zawily mocno, pod względem stylu, sposób, starają się władze sowieckie usprawiedliwić, w oczach własnego społeczeństwa — w obliczu nadchodzącego, krokami olbrzymia — kryzys rolny, wyjątkowy ostry w tym roku.

„Wrogiem klasowym”, który w tak bezwzględny sposób zwalcza Sowiety, okazuje się brak odpowiednio przygotowanych sił fachowych, zastąpionych do rywco dobranym personelem, małą kulturą chłopstwa, oraz częściowo tylko wyspecjalizowanym elementem robotniczym - miejskim.

Komitet Centralny Partii i Rada Komisarzy Ludowych Z.S.R.R. przyznają, że „położenie na odcinku remontu traktorów przedstawia się nieszczęśliwie” (niebлагopолучно).

Np. od chwili zapoczątkowania kampanji remontu po dzień 20 stycznia r.b. odremontowano zaledwie 19,2 proc. wszystkich, przeznaczonych do remontu traktorów, — na całym terytorjum Z. S. R. R.

Fala jednak załamania się kampanji remontu objęła przeważyskiem te rytoria południowe Związku, najwazniejsze z punktu widzenia aprowizacyjnego.

Okręgi południowe stanowią kregosłup gospodarstwa rolnego w Sowietach. Według oficjalnych danych sowieckich, ilość gospodarstw skolektywizowanych w ZSRR osiągnęła 70 procent wszystkich gospodarstw chłopskich Sowietów. Podstawą prac rolnych w gospodarstwach skolektywizowanych jest traktor. Traktor ten był niezdatny do prac wiosennych, a brak sił fachowych przyczynił się najwazniej do katastrofy remontu maszyn traktorowych. Przeciętnie bowiem tylko 1/6 olbrzymiego parku traktorowego jest odremontowana i to w ciągu prawie całego okresu zimowego, co zaś będzie z pozostałymi 5/6 czwartakami?

Bolszewicy, chcąc uratować choć w części wartość potencjalną siły motorycznej traktorów, wprowadzili do prac remontowych metodę odpowiedzialności indywidualnej, zamiast dotychczasowej zbiorowej i w ten sposób zmusili mało wydatnie, bo nieprzygotowane, zespolo do najintensywniejszego wysiłku. Jak widzimy „eksperymentalny sowiectwizm” potrafi przerzucać z jednej ostateczności krańcowej na drugą — w miarę potrzeby. W danym jednak wypadku Sowiety, zmuszone były do najradkalniejszych posunięć, gdyż załamania się remontu traktorów groziło w r. b. najwazniejszemi konsekwencjami dla władzy sowieckiej, włącznie do za-

łamania się reżymu — a to z powodu niesłychanie skomplikowanej sytuacji aprowizacyjnej w rolnictwie.

Kiedy jeszcze w latach 1926 — 1928, blisko 90 proc. gospodarstw chłopskich było indywidualnych, a 10 proc. skolektywizowanych, to już w roku 1932 tych ostatnich było 70 proc., a liczba ich stale

rośnie i dziś obejmuje około 90 proc. obszaru uprawianego.

W tym samym stosunku procentowym do magazynów państwowych sowieckich wpływały w latach wyżej wymienionych, wszystkie produkty rolne.

I tak w roku 1928 wieś dostarczyła 700 milionów pudów ziarna, z czego go gospodarstwa skolektywizowane 10 proc., ale już w 1932 roku na 1 miliard 400 milionów pudów ziarna dostarczonego państwu sowieckiemu, kolektywy dały 70 procent.

Dowodzi to, że punkt ciężkości syste-

Niema mowy o rewizji granic w Europie.

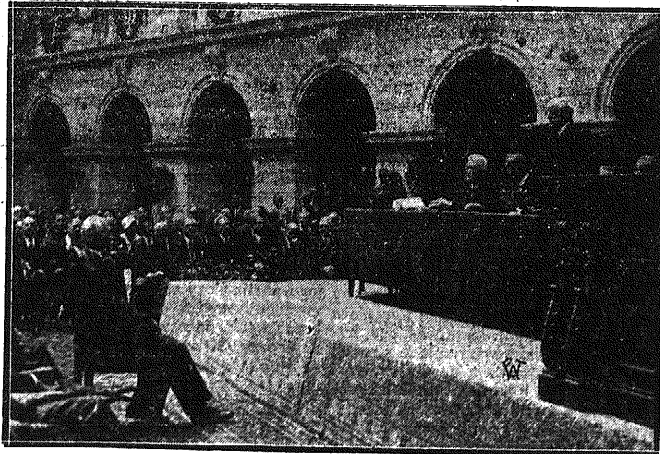
Sensacyjny wywiad z synem prez. Masaryka

London. — Korespondent „Daily Express” zwrócił się telefonicznie do prezidenta Masaryka, przebywającego chwilowo w swej letniej rezydencji Topolynki, zapytując go o zdanie w sprawie obecnej sytuacji politycznej w Europie.

W imieniu swego ojca odpowiedział Jan Masaryk, nadmieniając, że Czecho-

słowacja obecnie nie obawia się już skutków paktu czterech, niezależnie jak obrót wzięłyby sprawy.

Czechosłowacja otrzymała zapewnienie w drodze dyplomatycznej, że o rewizji granic w Europie niema mowy. Jest to wystarczające, by odrzucić wszelkie obawy wojny, które byłyby teraz śmieszne, a nawet szkodliwe.

Międzynarodowy Kongres Historyków w Warszawie. W ub. niedzielę odbyło się w Warszawie w obecności Pana Prezydenta Rzeczypospolitej uroczyste otwarcie Międzynarodowego Kongresu Historyków. Na zdjęciu fragment posiedzenia inauguracyjnego. Na mównicy rektor Kutrzeba w chwili odczytywania swego referatu naukowego.

UROCZYSTE OTWARCIE

międzynarodowego kongresu historyków w Warszawie.

Warszawa. — W wielkim hallu politechniki warszawskiej, udekorowanym bardzo pięknie cennymi dywanami, festonami zieleni oraz sztandarami wszystkich tych państw, które wysłały swoje delegacje na kongres, rozpoczęły się obrady międzynarodowego kongresu historyków przy udziale przeszło 1100 uczestników.

Wśród tłumu uczonych, zapelniającego salę obrad wyróżniają się pewne grupy narodowościowe. — Powszechną uwagę zwraca ks. Henryk Ceras przybyły z Bombaju oraz młody historyk hinduski Nunes, wyróżnia się również swoją egzotyczną aparacją przedstawiciel historyków egipskich Mohamed Kassim.

Jako przedstawiciele rządu polskiego przybyli: premier Jędrzejewicz, oraz ministrowie Beck i Hubicki, dalej dygnitarze kościelni: kard. Kakowski, nuncjusz Marmaggi, biskup Godlewski.

O godz. 11 m. 45 przybył p. Prezydent prof. Ignacy Mościcki.

Po przybyciu p. Prezydenta prof. Bronisław Dembiński, prezes komitetu organizacyjnego, wygłosił przemówienie inauguracyjne w pięciu językach.

Następnie dłuższe przemówienie wy-

głosił p. premier Jędrzejewicz.

Po przemówieniu reprezentanta delegacji zagranicznych złożył sprawozdanie prezes międzynarodowego komitetu badań historycznych prof. Koht z Oslo, następnie dokonano wyboru prezydium zjazdu. Prezesem obrano prof. Bronisława Dembińskiego, sekretarzem generalnym został wybrany dr. Jerzy Manteuffel. W skład prezydium jako wiceprezesa weszli m. in. prof. Coville z Francji, prof. Fedele z Włoch, Mikołaj Iorga z Rumunii, prof. Brandt z Niemiec, prof. Domnovszky z Węgier, prof. Wołgin z Rosji sowieckiej.

Po dokonaniu wyboru prezydium wygłosili referaty prof. Diehl z Paryża, prof. Iorga z Bukaresztu i prof. Stanisław Kutrzeba z Krakowa.

O godz. 13 m. 30 p. Prezydent Rzplitej otworzył wystawę międzynarodową geografii historycznej. Po południu 21 b. m. rozpoczęły się prace w poszczególnych sekcjach.

O godz. 17-ej 21 b. m. odbyła się w Domu Historyków na Rynku Starego Miasta herbata.

Uczestnicy kongresu zwiedzać będą miasto, oprowadzani przez specjalnych wykwalifikowanych przewodników.

mu aprowizacyjnego Sowietów, przedniósł się z gospodarstw indywidualnych na kolektywne. Jeżeli tedy tegoroczna kampania, nerwowo improwizowana, w tempie przyspieszonym prowadzona — zawiędzie nadzieje rządu, wówczas Sowietom grozi załamanie planu tegoroczno-go i pięciolatki, co z kolei przyczyni się poważnie do pogłębienia kryzysu rolnego, przez jaki obecnie z tych również powodów Sowiety przechodzą, a także do dalszych niepowodzeń, już i tak ograniczonego planu II pięciolatki, w dziedzinie przemysłu. Stwierdził to przeciw Stalin na zjednoczonym plenum Komitetu Centralnego Komisji Kontroli jeszcze w styczniu b. r.

A traktor łącznie z chłopem prowadzą solidarnie „sabotaż”, który w tym roku odczuwa się tu potężnie, gdyż wstrząsa on już systemem sowieckim. Rozumie się, że ten szczególny rodzaj „solidaryzm” będzie przyczyną dalszych ograniczeń aprowizacyjnych, tak ciężko doświadczanej ludności sowieckiej.

Według danych, ogłaszanych w tutejszej prasie w r. b. w uprawie jest 4/5 obszarów, przewidzianych w planie „drugiej pięciolatki”. Ale jest to liczba „kolektywów sowieckich” (gospodarstw państwowych) czynnych, jaki jest właściwie stan właściwy obszarów, trudno stwierdzić, ale nie będziemy dalecy od prawdy, jeżeli powiemy: 3/5 całości przewidzianej. Dwie piąte będzie zatem brak do normalnego wyżywienia ludności.

A tragedia aprowizacyjna może mieć całkiem nieprzewidywalny epilog, na imię któremu: — rozpacz mas wygłodzonych.

I choć się o tem nie mówi, to stwierdzić trzeba, że załamanie się sowieckiej polityki rolnej, łącznie z konsekwencjami natury gospodarczej — na taką skalę i w takich rozmiarach — jeszcze nigdy od czasów ścisłej rewolucyjnych — nie miało miejsca.

W tym roku jeszcze da się odczuć w narodowej gospodarce Sowietów ten kryzys agrarny, zmniejszeniem eksportu produktów rolnych, które się stąd wywoziło i wtedy, gdy na wywóz nie starczyło. Zmniejszy się więc i ten „wywóz”, zmniejszy się i zakup maszyn i narzędzi zagranicą, zwłaszcza w Niemczech, Anglii i Ameryce.

Przyczyni się to także do powiększenia bezrobocia kryzysu ogólnego-swiatowego, do którego Sowiety ostatecznie przeciw zostały wciągnięte już w ubiegłym roku.

Po tej pochyłej będą się staczać, coraz szybciej. Konsekwencje poniesie rzym. h. s.

Aresztowania

wśród robotników polskich w Niemczech

Hamburg. — W Blumenthal, nad Wera, policja aresztowała cały zarząd polskiego towarzystwa robotniczego „Jedność”, ponieważ przy rewizji znaleziono księgę protokołów zebrań, w której brak było kilku kartek. W rzeczywistości nie była to jednak ksiągka protokołów, lecz stary zeszyt, w którym przez oszczędność robiono notatki z zebrań.

Lipsk. — W Schonewitz, koło Bitterfeldu, aresztowano niespodziewanie 4-ch robotników polskich i przymusowo odstawiono ich do Halle, skąd mają być odsłani do granicy polskiej. Aresztowanie nastąpiło w chwili, gdy robotnicy ci wychodzili z domu, udając się do pracy. Jako powód aresztowania, władze policyjne podają „wrogię nastawienie do państwa narodowo-socjalistycznego”.

Wszyscy czterej robotnicy zamieszkiwali w Niemczech od lat przeszło 30-tu i posiadali świadectwa, uprawniające ich do swobodnego zarobkowania.

